

Matthias Härtel

Tajomstvo nášho studeného Slnka alebo prečo je náš vesmír studený a tmavý

Samouk hádže vede rukavicu

Pokus o nový prístup

preklad z nemčiny Ďurino <http://www.auria.sk/blog/>

Úvod

Skôr než začnete čítať môj článok, jedno upozornenie: Malé dieťa, ktoré ešte nenadobudlo vedomosti v škole, je odkázané na svoj zdravý rozum, svoju chápacosť a na to, čo dokáže vidieť svojimi očami! Ešte aj vtedy, keď dieťa neskôr začne chodiť do školy, zachová si – chvalabohu – ešte veľmi dlho svoj vlastný detský pohľad na vec! Jedného dňa mi moja dcéra položila túto otázku: „Oci, prečo je vesmír taký tmavý a studený, keď je v ňom tak veľa slnka?“ Nuž, hovorí sa, že deti a blázni vravia pravdu!

Prečítajte si prosím tento článok v tomto zmysle! Dopredu chcem vyhlásiť, že nie som žiaden zarytý odporca vedy. Naopak! Dôsledne sa držím získaných poznatkov vedy, keď ich pokladám za správne, a preto napríklad nepochybujem o tom, že náš vesmír je studený ako ľad! V plnom rozsahu dôverujem uvedeným údajom, v zmysle studený ako ľad = má teplotu -270 °C ! napriek tomu však, vďaka mojej dcére, si musím položiť nasledujúcu otázku:

- *Prečo je náš vesmír studený a tmavý, keď ho vlastne miliardy slnka už celé miliardy rokov ustavične zahrievajú a keď ho vlastne od samého začiatku mali svojim svetlom presvetliť?*

Táto spočiatku naivne a hlúpo vyznievajúca otázka, ktorú mi položila moja dcéra, má hlbší zmysel, ktorý sa môžem pokúsiť vysvetliť iba touto staťou! Skúste položiť vyššie uvedenú otázku sedemročnému dieťaťu a jeho odpoveď si pozorne vypočujte! Touto otázkou som sa zaoberal veľmi dlhý čas. Ešte viac času ma stálo, pokúsiť sa aspoň približne vypracovať odpovede! Aby som mohol vysvetliť predostretý problém, zdanlivý rozpor, urobil som to, čo by zrejme urobil každý na mojom mieste! Prelúskal som sa odbornou literatúrou, ktorú som mal k dispozícii, ale nenašiel som ani len náznak logického vysvetlenia toho, prečo je vesmír studený.

V každom prípade vysvetlenia, ktoré som našiel, v mojich očiach neboli presvedčivé a už vôbec nie logické, pretože – hrubo povedané – na jednej strane sa tvrdí, že v medzihviezdnom priestore je vákuum a na druhej strane, že teplo a svetlo je vraj transportované

zo Slnka na Zem! To je práve ten zistený rozpor! Keďže však napriek všetkému nedokážem pochopiť, prečo slnečný lúč neodovzdáva žiadne teplo a žiadne svetlo svojmu okoliu, v tomto prípade ľadovo studenému vákuu, čím by vlastne mal vesmír zohrievať a zosvetliť, tieto odpovede ma nemohli uspokojiť! A pretože vysvetlenia vedy mi nepomohli, istý čas som to nechal tak a venoval sa opäť iným témam! Náhoda však chcela, že jedného dňa som narazil na prácu Viktora Schaubergera, ktorej témou bola voda! Oslovený obsahom tejto práce som si zaobstaral ďalšie práce geniálneho syna lesníka a práve v prípade tohto samouka späť do prírody, ktorý nikdy – prinajmenšom ako študent – nevidel nejakú univerzitu zvnútra, som v súvislosti so studeným vesmírom našiel, čo som potreboval!

Viktor Schaubeger vo svojej geniálnej stati „Naša nezmyselná práca“ (Viedeň, november 1933) napísal:

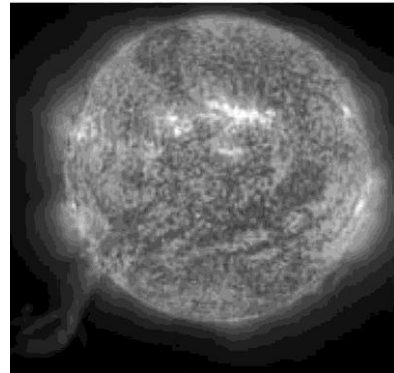
„A nad tým všetkým sa od začiatku vznáša Slnko a s mrazivým mlčaním sa prizera tomuto šíalenému počínaniu a zhonu ľudí, ktorí si myslia – ved' ako inak pri ich bezprostrednom postoji – že je žeravou guľou.“

Zistenie, ktoré v prvom okamihu – a to je pre Schaubergera typické – vyznieva skutočne dosť bláznivo! Treba však brať vážne skutočnosť, že geniálny syn lesníka svojho času položil vede otázky, na ktoré vtedy nemala uspokojivé vysvetlenie a nemá ich dodnes. Ak sa v tomto zmysle pozrieme na skôr citované zistenie Schaubergera, potom sa po dlhšom a dôkladnom premyslení natíska jedna otázka za druhou. Schaubeger však, ako sa to u neho často stávalo, tému „studené Slnko“ vo svojej práci už, žiaľ, nerozobral podrobnejšie. Vo svojej práci nám však predsa poskytol ešte jednu ďalekosiahlu indíciu.

Citát: *„Čo teda slúži tomuto Slnku ako nosič svetla a tepla, keď podľa názoru našich učencov je medzihviezdny priestor vzduchoprázdny?“*

Bola to táto rozhodujúca otázka Schaubergera, ktorá sa pri bližšom posúdení javí ako logická, ktoré viedla k tomu, že som sa ešte raz intenzívne zaoberal touto témou! Do svojich úvah som teraz zapojil poznatky astronómie, a hneď som zaznamenal – doslova – SVETLO na konci tunela! Čo teda transportuje svetlo a teplo Slnka až na našu Zem? Ako vlastne veda definuje svetlo

(slnečný lúč)? Internetový lexikón Wikipédia ho definuje takto:

Slnko – studená hviezda?

„Svetlo je tá časť elektromagnetického žiarenia, ktorú vidno ľudským okom. Sú to elektromagnetické vlny s vlnovou dĺžkou v rozsahu približne 380-780 nanometrov (nm).“

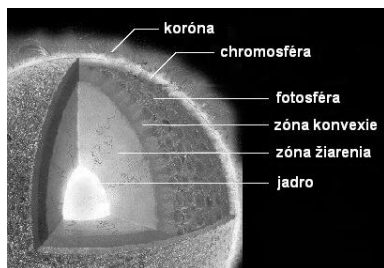
Takže tieto elektromagnetické vlny transportujú, aspoň podľa vedy, svetlo a teplo! Ako to však robia? To je otázka, ktorá rozhoduje o všetkom, najmä s ohľadom na vysvetlenie astronómie týkajúce sa Slnka a vesmíru! Takže stručne si to zrekapitulujme:

Slnko = približne $5\,500\text{ °C}$ na povrchu

vesmír = približne -270 °C vo vákuu svetlo (slnečný lúč) = potrebuje približne 7,5 minúty na prekonanie vzdialenosti zo Slnka na Zem, pri rýchlosti približne $300\,000\text{ km/h}$ (rýchlosť svetla).

Keď sa pozrieme na tieto tri kritériá, asi vytušíme, čo chcel Schaubeger vlastne povedať! Stačí sa na vec pozrieť zdravým sedliackym (lesníckym) rozumom a človek nemusí byť profesorom matematiky aby zistil, že takto to zrejme nemôže fungovať, pretože slnečný lúč s teplotou približne $5\,500\text{ °C}$ po uplynutí 7,5 minúty dorazí na Zem „ZMRZNUTÝ NA ĽAD“! Aspoň taký je pohľad laika na vec! Vôbec nie je potrebné to nejako podrobne vysvetľovať, pretože sa to javí byť iba logické! Čím je téma tepla v podstate vybavená!

V podstate! Pretože aj toto vysvetlenie kríva, javí sa byť ako príliš jednoduché, a za normálnych okolností by každému vedcovi malo byť jasné, že údajne horúci slnečný lúč za týchto predpokladov musí takpovediac zmrznúť! Aspoň tak by normálny človek uvažoval! Zďaleka nie, pretože veda tvrdí, že horúci slnečný lúč nemôže

Takto si veda predstavuje vnútro nášho Slnka: Je to však iba teória!

studenému vákuu odovzdať teplo, pretože vo vákuu nie je nič, čo by teplo mohlo pohltiť! To sa na prvý pohľad síce javí ako logické, pri podrobnejšom preskúmaní je to však gól do vlastnej brány, pretože ak teplo nemožno odovzdať vákuu, ako sa potom to isté teplo dokáže týmto vákuom pohybovať, ak tam nie je nič, čo by teplo mohlo použiť na svoj pohyb? Teplo predsa potrebuje svoj nosič (médiu), pretože teplo bez nosiča nie je teplom resp. jednoducho nie je vôbec nič! V každom prípade nemá žiaden stav!

To bola zrejme aj otázka Schaubergera! Aký nosič? Svetlo, ktoré je tiež vyžarované zo Slnka, si predsa nemôže teplo len tak „vyložiť na plecía“, pretože svetlo je tiež iba stav! Čím sa pomaly ale isto dostávame doprostred dilemy! Moje vysvetlenie a vysvetlenie vedy však krivajú, pretože Schaubberger predsa výslovne hovorí o studenom Slnku! V prípade studeného Slnka sa však použitie pojmu teplo v tejto súvislosti vylúči už samo od seba! Môj prvý dojem bol teda mylný a o to záhadnejšie vyznievala indícia Schaubergera! Moje myšlienkové pochody sa mi síce vo svojej naivnosti javili ako správne, ale pri pohľade na Schaubberga zasa celkom nesprávne! Vysvetlenie vedy je však podľa mňa rovnako pochybné, čím sa predbežne dostávam do slepej uličky!

Tému tepla som preto dočasne nechal ladom a venoval sa druhej téme. Svetlo slnečné alebo svetlo ako také! Aký to má vlastne význam? V tejto súvislosti sa pozrime na indíciu Schaubberga ešte raz:

*Čo teda slúži tomuto Slnku ako nosič svetla a tepla, keď podľa názoru našich učencov je medzihviezdny priestor vzduchoprázdny?**

Táto tak banálne vyznievajúca otázka nie je iba indíciou, ako bolo uvedené skôr, táto otázka musí ukrývať tajomstvo! Čím dlhšie som rozmýšľal o tejto otázke, tým ťažšie to bolo, až som nakoniec prišiel na odpoveď na túto otázku v zmysle Schaubbergovho myslenia:

Čo teda slúži tomuto Slnku ako nosič svetla a tepla, keď podľa názoru

*našich učencov je medzihviezdny priestor vzduchoprázdny?**

Odpoveď: NIČ!

Zrejme takto, pomyslel som si, by Schaubberger odpovedal na svoju vlastnú otázku! A čo znamená teraz táto pomyslená odpoveď v súvislosti so Slnkom? Nuž, ak nie je žiaden nosič, potom ani nič nie je transportované! Ani svetlo, ani teplo! Čo som viac menej predpokladal už vyššie! Ale počkať! Už znovu! Aké teplo? Opäť som sa na tomto mieste musel zastaviť a chtiac-nechtiac znovu načatť tému tepla! Našťastie som v práci Schaubberga našiel v tejto súvislosti ešte jednu indíciu, ktorú som predtým zrejme prehladol alebo nezaregistroval správne. Tá indícia znela:

*„Prečo je na vrcholoch hôr, čiže bližšie k Slnku, tak zima?**

To bolo ono! To je vysvetlenie pre studené Slnko! Typický Schaubberger: jednoducho geniálny! Jednoducho geniálny! Asi každý si už niekedy uvedomil, že čím vyššie na Zemi vystúpime, tým je chladnejšie! Alebo inými slovami: Keby bolo Slnko horúce a skutočne by vyžarovalo tepelné žiarenie, potom by na vrcholoch najvyšších kopcov bolo príjemne teplo, dokonca až neznesiteľne horúco, zatiaľ čo na pekných plážach Stredozemného mora by nám, ľudovo povedané, div neodmrzol zadok! To znamená: V plochých nížinách by muselo byť neznesiteľne zima! Pri takomto uvažovaní by sme miernu klímu mali až vo výške 3 000 – 4 000 metrov! Tam však už zrejme bez pláže! Keďže však to, čo som práve opísal, na Zemi funguje práve opačne, zrejme možno vychádzať z toho, že Schaubberger má pravdu!

Ešte jeden príklad: Prečo (údajne) horúce Slnko nedokáže ohriať studené horské pleso vo výške (povedzme) 2 500 metrov, keď je toto pleso predsa k Slnku bližšie? Prečo Slnko to, čo sa mu nedarí v prípade horského plesa, v pohode zvládne v prípade tisícnásobne väčšieho jazera v údolí a teda ďalej od Slnka? Čiže dokáže toto ohromné množstvo vody v jazere v údolí zohriať (povedzme) na +20 °C?

A posledný príklad: Prečo nižiny, ktoré sú predsa ďalej od Slnka, prekvitajú a sú plné zelene, zatiaľ čo rastlinstvo vo výške vrcholov hôr (vegetačná hranica) nezadržateľne hynie, aj keď je predsa Slnku bližšie? (Nedopustite sa prosím chyby v myslení, rastliny potrebujú teplo, ale žiaden kyslík. Produkujú kyslík!) Ak by Slnko bolo horúce, musela by vegetácia prekvitať práve vysoko na horách, zatiaľ čo v dolinách a nížinách by široko ďaleko nemalo vyrásť ani len steblo trávy, či nie? V každom prípade by to malo byť naopak, ako je realita na našej Zemi. Na druhej strane si ani nedokážem dosť dobre predstaviť situá-

ciu, kedy – predpokladané – teplo slnečného lúča na pomerne krátkej vzdialenosti približne 3 000 metrov na ceste k nížine – čiže k miestu s nulovou nadmorskou výškou – klesne do takej miery, keď predsa to isté teplo predtým očividne bez akýchkoľvek problémov a strát prekonalo gigantickú vzdialenosť v studenom vesmíre! Už zasa rozpor! Čo samozrejme nijako nezmenšilo vzniknuté, resp. zistené problémy, pretože nech sa na to pozrieme z tej či onej strany, akosi to nedáva zmysel.

Toľko teda prvé, s veľkým úsilím získané princípy vysvetlenia, ktoré sa do značnej miery opierajú o poznatky Schaubberga! Schaubberger bol, ako už som uviedol, samouk a tvrdohlavec! Čo mi teda chýbalo na porovnanie, bol už len nejaký tvrdohlavec vedy, ktorý mi opäť celkom náhodou – na základe rozhovoru s priateľom na túto tému – takpovediac doslova padol do rúk! Ide o vedca Ludwiga Kaula, ktorý vo svojej vynikajúcej knihe „Atomenergie und Weltraumkräfte“ (Atómová energia a vesmírne sily), ktorá vyšla v roku 1929 vo vydavateľstve Waldemar Hoffmann Verlag, Berlin-Steglitz, sa vôbec nebál spochybniť Einsteinovu teóriu (či skôr teóriu jeho manželky Milevy, ktorú Einstein vykradol, pozn. prekl.) relativity a napríklad v súčasnosti tak dôležitý červený posun – ktorý bol vtedy iba v plienkach – označiť za vyslovený nezmysel! Už len to ukazuje kaliber tohto pozoruhodného vedca, ktorý je v súčasnosti väčšine ľudí zrejme celkom neznámy! Ctihodný učenec vo svojej knihe síce tiež vychádzal z toho, že Slnko je horúce, no napríklad na strane 43 píše:

*„Už sa niekto zamyslel nad tým, prečo vrcholy hôr, ktoré sú bližšie k Slnku, nesú viac snehu a je na nich väčší chlad, ako v nížinách Slnku oveľa viacej vzdialených?**

To už sa veľmi podobá na Schaubberga a žiaľ! netuším, či sa tito páni navzájom poznali alebo niekedy stretli. Pokojne to však môže byť aj tak, že učenec mal jednoducho zdravý pozorovací talent! Nech už to bolo akokoľvek, Kaul nám ponúka hneď aj vysvetlenie tejto už niekoľko razy konštatovanej okolnosti, ktorá bude v tomto článku ešte veľmi významná. Kaul teda pokračuje:

*„Pretože tam hore je málo kyslíka! Pretože všetka tá slnečná energia nepri-náša žiadne ovocie, ak nevyužíva kyslík ako médium!**

Ak teda tento argument Kaula správne interpretujeme, vychádza z toho, že zo Slnka sa na Zem – v tomto zmysle – nedostane žiadne teplo, ale iba energia Slnka v spojení s kyslíkom vytvára na Zemi teplo, o ktorom sa teda

nesprávne domnievame, že (to teplo) pochádza zo Slnka! Tu som si opäť spomenul na isté miesto v jednej práci Schaubergera, kde dochádza k podobným záverom, ako Kaul.

Citát: „Z toho vyplýva aj otázka: Čo je teda slnečná energia? Bezpochyby iba teplo, ktoré vzniká, keď nadmerne pozitívne nabitý kyslík pohltí (viaže) svojho opačného partnera, vyžarovanie zemských energetických látkových koncentrátoch.“

Opäť ohromujúca zhoda dvoch tak odlišne rozmyšľajúcich vedcov, pomyslel som si. Zároveň som dúfal, že konečne prídem na to, čo je vo veci. V tomto zmysle som v knihe učenca Kaula bádala ďalej a opäť som, na strane 43, niečo našiel.

Citát: „Účinkom slnečnej energie je dodanie tepla zo vzdušného kyslíka. Kde nie je kyslík, tam nebude žiadne teplo.“

To sú skutočne pozoruhodné tvrdenia učenca, keďže vo svojej knihe vychádza z horúceho Slnka, a je to nemalý kúsok celej skladačky, ako ešte uvidíme, pretože samouk Schaubberger – ako bolo uvedené vyššie – tu tvrdí *de facto* to isté, ako učencu Kaul! Nesmie sme zabudnúť ani na to, že tak v prípade Kaula ako aj v prípade Schaubergera médium kyslík v spojení so slnečnou energiou hrá pre teplo na Zemi očividne veľkú úlohu, a tieto úvahy sa javia byť iba logické, pretože predsa každý vie, že otvorený plameň je odkázaný na kyslík, pretože bez kyslíka zhasne, resp. zadusí sa! Podľa Kaula teda vegetačná hranica vzniká preto, lebo s rastúcou výškou je kyslíka stále menej, a bez kyslíka sa napriek rovnako veľkej slnečnej energii nevytvára žiadne teplo, čiže nevzniká základný predpoklad existencie rastlín – teplo! Podľa môjho názoru výborné vysvetlenie vegetačnej hranice na strane jednej, ale aj studeného Slnka na strane druhej, ktoré tu učencu Kaul predložil, takpovediac proti svojmu vlastnému presvedčeniu (horúce Slnko)! Pretože studené slnečné žiarenie sa stane teplom až vtedy, ak sa stretne so zodpovedajúcim médium – v tomto prípade s kyslíkom! Pretože Kaul rovnako ako Schaubberger (v skôr uvedenom citáte) nehovorí o svetle alebo teple Slnka, ale o slnečnej energii, hľadal som v Kaulovej knihe jeho názory na svetlo, energiu alebo teplo v súvislosti so Slnkom!

Čo si vlastne Kaul predstavoval pod pojmom Slnko? V tejto súvislosti som na strane 87 našiel toto vyjadrenie:

Citát: „Z hviezd, ako je Slnko, prúdi ...sila, ktorá prechádza do éteru a to tak, že využíva jednotky vzduchu alebo jednotky atmosférických plynov ako transportné médiá.“

Kaul teda opäť nehovorí napríklad o svetelnom/tepelnom žiarení, ale o sile,

ktorá potom vstupuje do vzájomného pôsobenia, nech je akéhokoľvek druhu, s médiami – úplne očividne – zemského vzdušného obalu! Na tej istej strane Kaul hneď aj vysvetľuje, o akú silu ide.

Citát: „... z hviezd vychádzajúca elektrogalvanická energia...“

A je to tu opäť! Žiaden svetelný/tepelný lúč, ale energia! Ako už bolo uvedené, je to viac ako iba pozoruhodné, keďže učencu vo svojej knihe predsa vychádza z horúceho Slnka! Ako znázorňujú aj skôr uvedené príklady, že teda očividne neexistuje žiaden nosič tepla, pretože teplo vôbec nie je prítomné a preto ho ani nemožno transportovať! Slnečný lúč je teda studený a podľa Kaula „elektrogalvanickou energiou“! Jednu časť Schaubbergerovej hádanky sme teda vyriešili aj so zrejme skôr nedobrovoľnou pomocou učenca Kaula, ostáva nám však ešte nemenej komplikovaná téma svetla! Takže slnečný lúč netransportuje žiadne teplo! Netransportuje práve preto ani žiadne svetlo a je tak čisto energetickým žiarením? Je možné svetlo dať do rovnosti s teplom? A naopak? Spomeňte si na definíciu svetla podľa oficiálnej vedy, na ktorú som podrobne pozrel ešte raz, teraz vo svetle vyššie vypracovaného poznania.

Citát z Wikipédie: „Svetlo je tá časť elektromagnetického žiarenia, ktorú vidno ľudským okom. Sú to elektromagnetické vlny s vlnovou dĺžkou v rozsahu približne 380-780 nanometrov (nm).“

Pretože tu mi prirodzene ihneď udrel do očí rozpor medzi touto súčasnou definíciou „elektromagnetických vln“ a Kaulovou definíciou „elektrogalvanickej energie“! Kaul bol odporca Einsteina – čím mi bol ihneď sympatický – a preto som si jeho tvrdenia veľmi vážil! Aj Schaubberger by nad Einsteinom iba unaveno potriasol hlavou, čím by povedal viac ako dosť! Ale vráťme sa ku Kaulovi. Po prečítaní jeho knihy si medzičasom dokonca myslím, že Kaul vedel o tajomstve studeného Slnka! Očividne vedel aj to, že vo svojej knihe mohol Einsteina pokojne napadnúť a vyvrátiť bez toho, aby sa tým dostal do ťažkostí, pretože to aj skutočne (a ako) urobil! Očividne si však netrúfal vyhlásiť, že naše Slnko je studenou plynovou guľou! Čo by celú záležitosť urobilo tým viac zaujímavejšou!

Vráťme sa teraz späť k svetlu! Ako teraz súvisí so svetlom Slnka? A opäť som si trápil mozog a na nič rozumné som neprišiel, až mi napadlo porovnať si zdanlivo nelogické a navzájom odporujúce argumenty Schaubberga! Považoval prakticky za samozrejmé, že Slnko je studené! Prakticky v rozpore s tým sa teraz pýta vedcov, ktorý nosič má svetlo a teplo prepravovať vákuom. Očividne teda vychádza z toho, že na transport

svetla a tepla je NUTNE potrebná prítomnosť nejakého média! V tejto otázke je Kaul, prinajmenšom čo sa týka tepla, toho istého názoru, ako bolo prezentované už skôr. Otázka, ktorá sa v tejto súvislosti ustavične natíska, ktorú si dokonca zákonite musíme položiť, je táto: Kde – medzi Slnkom a Zemou – existuje toto médium, keď v tejto súvislosti musíme namietnuť, že vesmír je vákuum?

Tu nám Kaul a Schaubberger už čiastočne odpovedali tým, že konštatovali, že teplo na Zemi môže pomocou žiarenia Slnka vzniknúť iba vtedy, alebo lepšie povedané iba tam, kde je kyslík! Skrátka vo vzdušnom obale našej planéty! A to, ak túto Schaubbergerom a Kaulom nastolenú myšlienku rozvineme ďalej, zákonite musí znamenať:

Slnečná erupcia

Z nášho Slnka neprichádza svetlo ani teplo!

Ak sa niektoré médium, napríklad vzduch alebo voda, vo vákuu nenachádza, potom ani nemôže byť nič transportované! A už vôbec nie vtedy, keď na Slnku nie je žiadne teplo ani svetlo a už len z toho dôvodu – bez ohľadu na to prostredníctvom čoho – nemôže byť transportované. Videl to Kaul, vedec, skutočne takto? Alebo tomuto učencovi, ktorý sa nemôže brániť, krivdím. Pomýlil som sa? Alebo som dokonca našiel skryté potvrdenie? Skutočne som našiel rôzne náznaky, ktoré mi to v plnom rozsahu potvrdili, napríklad na strane 88.

Citát: „Na druhej strane sú možné hviezdy z pozitívneho a negatívneho H (hélia, pozn. autora), ktoré sa nielen z pohľadu množstva, ale aj z pohľadu spôsobu vysielania svojej energie – hovoríme: svojho svetla – podstatne odlišujú od oboch ostatných druhov.“

Pozoruhodné! Opäť teda nehovorí o svetelnom/tepelnom žiarení, ale o „spôsobe vysielania svojej energie“, aby k tejto energii neskôr pridal, pravdepodobne s ironickým úškrnom, poznámku: „hovoríme jej svetlo“! Prečo asi? Pretože Kaulova energia Slnka nie je nosičom svetla? Pretože Slnko nevyžaruje žiadne svetlo? Dobrý učencu však vie o tom viac a na strane 115 sa vyjadruje spôsobom, z ktorého je viac než zjavné, že o studenom Slnku, ktoré nevyžaruje žiadne svetlo, nemožno pochybovať.

Citát: „Svetelné lúče znamenajú, ako už bolo ukázané, tok určitého množstva slnečnej energie v komplexoch vzduchových jednotiek, a tepelné lúče nie sú nič iné, ako uvoľnenie energie väzby.“

Tu Kaul opísal niečo, čo by podľa môjho názoru presnejšie malo znieť takto: Energia, ktorá zo studeného Slnka vystupuje, sa na Zemi manifestuje pomocou pozemských atmosférických daností, čiže vzdušného kyslíka, ako teplo a svetlo! Mal som v tomto pravdu? Ako vlastne definuje vákuum veda?

Citát z Wikipédie:

„Vákuum, ktoré sa vyskytuje vo vesmíre, v medzihviezdnom alebo v medzegalaktickom priestore, je vo všeobecnosti redšie ako akékoľvek na Zemi vytvoriteľné vákuum. Ale ani vesmír nie je úplne prázdny, obsahuje v priemere jednu časticu na cm^3 a je „nosičom“ statických elektromagnetických a gravitačných polí a fotónov.“

A ďalej:

„Svetlo, častice, pevné telesá, elektrické, magnetické a gravitačné polia sa šíria vo vákuu...“

Takže svetlo sa, podľa vedy, vo vákuu šíri! Je teda transportované zo Slnka na Zem! To je, prirodzene, nezanedbateľný rozpor voči tvrdeniam Schaubergera a Kaula. Tieto tvrdenia vedy však v tejto podobe nemôžu súhlasiť, pretože za prvé, viditeľné danosti na našej planéte hovoria samy za seba (studené kopce, teplé nížiny)! Za druhé, čo už bolo dostatočne vysvetlené, teplo a svetlo nie sú transportované, ale sú vytvárané priamo na Zemi kyslíkom zemskej atmosféry za pomoci žiarenia Slnka! To už som dokázal s priateľskou podporou Schaubergera a Kaula teoreticky vykryštalizovať! Kto však má pravdu? Schaubberger a Kaul na strane jednej? Alebo predsa len veda novej doby na strane druhej? A prečo tie ustavičné rozpory? Bolo treba zistiť, kto má pravdu a podľa možnosti dokázať to preukázateľným praktickým experimentom!

Úloha, ktorá už nemôže byť ťažšia, a preto zrejme nikoho neudiví, že som si opäť raz pomyslel, že s mojou latinou som definitívne v koncoch. Opäť mi však prišla na pomoc veľmi jednoduchá – predtým nemysliteľná – udalosť! Jedného pekného zimného večera, keď som sedel v svojej obývačke a hlavou sa mi preháňalo Kaulovo tvrdenie „tok určitého množstva slnečnej energie v komplexoch vzduchových jednotiek“, zamyslene som pozoroval zhasínanie skoro celkom dohorenej sviečky, keď som zrazu mal riešenie priamo pred očami! Rýchlo som zavrel dvere obývačky, zhasol ostatné svetlá a pozoroval dohorievajúcu sviečku.

Svetlo sviečky vidíme iba na základe kyslíka vo vzduchu

Videl som, ako bol plameň menší a menší, a pozoroval som, ako sa svetlo doslova sťahovalo – z miestnosti – späť k sviečke, zatiaľ čo tma v diaľke mojej obývačky – smerom zvonka – hustla a tiež sa usilovala dostať sa k plameňu sviečky. Jas sa ustavične znižoval, zatiaľ čo tma úmerne rástla, až nakoniec plamienok zhasol a naraz som sa ocitol v úplnej temnote. Zatiaľ čo som takto sedel v absolútnej tme, spomenul som si na film jedného ruského bojového pilota, ktorý chcel so svojim Migom vytvoriť nový výškový rekord pre bojové lietadlá. Spomenul som si, ako hovoril, že ho znovu a znovu fascinovalo, že čím vyššie vystúpil a priblížil sa tak vesmíru, tým viac dokázal vnímať výraznú hranicu medzi vesmírom a vzdušným obalom planéty! Ešte stále letel vo svetle – aj keď difúznom – a už videl absolútnu tmu vesmíru pred sebou! Ako to vôbec mohlo byť? Odkiaľ alebo prečo náhle táto ostrá hranica, keď predsa svetlo údajne žiari zo Slnka na Zem? Spomenul som si na svoje porovnanie s ohňom: Žiadne teplo bez kyslíka a dôsledok, pretože oheň znamená tiež svetlo: Žiadne svetlo bez kyslíka!

Prinajmenšom na Zemi! Zobral som novú sviečku a zapálil ju. Pozoroval som, ako svetlo v zlomku sekundy vytlačilo tmu z mojej obývačky. Svetlo mojej sviečky sa rozšírilo do posledného zákutia, aby bolo nakoniec všade, aj na vzdialenejších stenách, ale už nie také intenzívne! Presne takto som si vlastne predstavoval – naivne, detsky – teplé, svetlo dávajúce Slnko vo vesmíre. Moja obývačka bola teda vesmírom a moja sviečka horúcim Slnkom! A môj vesmír bol svetlý. Na rozdiel od skutočného vesmíru! Prečo bolo v mojom vesmíre svetlo? Uvedomil som si to jasne a zreteľne: Pretože svetlo aj teplo sviečky bolo šírené prítomným médiom – vzdušným kyslíkom! Moje (sviečkové) slnko vyžarovalo svetlo a teplo do môjho (izbového) vesmíru, pretože obsahuje vzdušný kyslík! Ak by som teraz – čisto

teoreticky – vzdušný kyslík z môjho (izbového) vesmíru opatrne odsal, moje (sviečkové) slnko by zhaslo a tým aj svetlo. Výsledok: Môj (izbový) vesmír, ktorý by bol teraz namiesto vzdušného kyslíka vyplnený vákuom, by bol teraz tmavý a v priebehu krátkej doby by vychladol! Tento spôsob rozmyšľania prirodzene v súvislosti so skutočným slnkom a vesmírom pokrívajú, ale vzápätí na to nastolil, ak zohľadníme, že svetlo je rovné svetlu – nasledujúcu otázku:

Ak sú na našej planéte svetlo a teplo šírené vzdušným kyslíkom, ako potom môže byť svetlo a teplo prepravované vákuom (bez vzdušného kyslíka)?

Čím sa opäť dostávam k otázke Schaubergera – myslene zrejme výsmešne, ironicky – a tým sa pre mňa kruh uzatvoril. To, že by oba varianty fungovali nezávisle od seba, sa mi javilo ako vylúčené, pretože oba varianty sú principiálne priveľmi odlišné! Existovať môže iba jedna pravda, nikdy nie dve! Znova sa teda odvolám na Schaubergera a Kaula a konštatujem: Slnko vysliela energetické žiarenie, ktoré v spojení so vzdušným kyslíkom planéty v jej vzdušnom obale vytvára teplo a svetlo! Pretože vo vákuu sa v dôsledku nedostatku vzdušného kyslíka nemôže prepravovať teplo ani svetlo, vesmír je studený a tmavý! Zdá sa, že Slnko ako stredobod našej slnečnej sústavy hrá teda celkom inú, doteraz nepoznanú rolu! Ako stredobod, na základe svojej ohromnej hmotnosti, je možno výlučne zodpovedné za stabilitu systému?

Prečo je s rastúcou výškou stále chladnejšie a nie stále teplejšie?

Takže Slnko je podľa Schaubergera a zrejme aj Kaula studené a nedáva teplo ani svetlo!

Potom však prečo každý človek verí, že Slnko svieti? Nuž, je skutočne svetlé, tým že vytvára svoje vlastné špecifické studené svetlo, v závislosti od svojej vnútornej štruktúry (biela, žltá, červená, zelená, modrá). Ale Slnko toto studené svetlo nevyžaruje, čo tiež vysvetľuje, prečo v noci vidíme hviezdy voľným okom, tak ostro ohraničené od okolitého vesmíru! Ak by naše Slnko – ako aj všetky ostatné slnká v našom vesmíre – skutočne vyžarovalo svetlo, a potom zrejme v obrovskom množstve,

tak by sme – ak vôbec – videli zrejme iba rozmazanú škvrnu, nie však tak jasne ohraničenú guľu. Na našej planéte teda nevidíme slnečné svetlo – svetlo nášho Slnka –, ale naše oko podlieha optickému klamu. Čo vidíme, je žiarenie energie nášho Slnka, ktoré, spolu so svetlom Zeme (planetárnym svetlom) vytvoreným za pomoci vzdušného kyslíka, našim okom vnímame ako údajný slnečný lúč (svetlo Slnka)!

Údajne teplé slnečné svetlo nie je teda nič iné, ako optický klam! Slnko má podľa toho vlastné, studené svetlo, ktoré však nie je vyžarované! To bolo zrejme to, čo mal na mysli nemenej geniálny vynálezca Nikola Tesla, keď hovoril o „studenom svetle“! Tesla však nielen o ňom hovoril, on umelé studené svetlo aj vyrobil! Táto výroba studeného svetla Nikola Teslu získava stále viac na význame a výpovednej sile, ak si uvedomíme, že istý pán Edison by bez pomoci Teslu zrejme na celej čiare žalostne zlyhal! Teslovo studené svetlo fungovalo, na počudovanie vedy, bez prívodu elektriny, čo nemôže znamenať nič iné, ako to, že Tesla mal tie isté geniálne myšlienkové pochody, ako Schauburger (a zrejme aj Kaul), a Tesla preto musel tiež vychádzať zo studeného, Slnko bez svetla! Následne a ako výsledok svojej úvahy Tesla s najvyššou pravdepodobnosťou skopíroval procesy (vzniku svetla) na Zemi a umelo ich napodobnil! Výsledok: Umelo vytvorené studené svetlo.

Ak majú Schauburger, Kaul a Tesla pravdu a moje skromné úvahy na túto tému sú správne, potom musí byť zákonite možné, svetlo kvalitatívne a kvantitatívne umelo vyrábať pomocou oboch rozhodujúcich zložiek, vzdušného kyslíka/energie Slnka, bez prívodu elektrickej energie, v neobmedzenom množstve a úplne bezplatne! Čo by to znamenalo pre ziskuchtivé energetické hospodárstvo, predovšetkým však pre jednotlivých občanov, zrejme nemusím nijako zdôrazňovať!

Ak by sa podarilo, túto zatiaľ neznámu formu energie studeného Slnka dosadiť na miesto dnešnej elektrickej energie, znamenalo by to oslobodenie ľudstva! Bezplatná energia a bezplatné svetlo čo hrdlo ráči!

Potiaľ je všetko v poriadku! To bola teória! Chýbal mi však praktický experiment, ktorý by takto vysvetlenú teóriu potvrdil na praktickom príklade. Ako však nájsť praktický experiment pre túto náročnú tému?

Čo sa zachytiť pri tejto téme? Týmito otázkami som sa zaoberal celé dni, až si moja žena začala myslieť, že už vôbec nie som prítomný v reálnom svete, pretože svoje každodenné práce som robil zamyslený, fungoval som takpovede-

diac automaticky, až mi opäť raz pomohla moja malá dcérka a vrátila ma tak do sveta živých!

Jedného dňa dobehla za mnou a povedala: „Oci, v kúpeľni to puklo!“ Čo neznamenal nič iné ako to, že žiarovka v kúpeľni nahlas ukončila svoju činnosť, a pretože v kúpeľni nemám okno, bola v nej úplná tma! Vybavený novou žiarovkou som vošiel do kúpeľne a ako tak stojím na rebriku a chystám sa vymeniť prepálenú žiarovku, náhle to „puklo“ v mojej hlave! A ako! Vystrelil som z kúpeľne, zdvihol dcéru na ruky a dal je veľkú pusú! Ako dobre, že môj malý anjeličok bol stále pri mne a v rozhodujúcich okamihoch ma postrčil správnym smerom! Muselo to tak byť zrejme vždy, inak by som tento článok a všetky vtedy ešte komplikované myšlienkové pochody s určitostí nikdy nedokončil! Potom, ako mi to v mozgu vďaka mojej dcérke „docvaklo“, v pokoji som si premyslel svoje vnutnutie. Nakoniec som prišiel k nasledujúcim výsledkom, ktoré by som vo forme dvoch experimentov chcel ponúknuť vede na verifikáciu, pretože ako samouk, ktorý nemá laboratórium a potrebné finančné prostriedky, ich nedokážem uskutočniť!

Experiment č. 1

Predstavte si guľu vyrobenú z kovu, ktorý absolútne neprepúšťa svetlo, ktorá má predstavovať vesmír. Do tejto guľe treba zabudovať primerane hrubú sklenenú tabuľu ako priezor, ktorá vydrží silný podtlak a nachádza sa na povrchu guľe. Do dna guľe sa vzduchotesne zabuduje objímka so žiarovkou bez skla, ktorej žeravice vlákno sa nachádza voľne v guľi. Toto vlákno je najlepšie na imitáciu údajne horúceho Slnka. Vo vnútri veľkej guľe, o niečo vyššie ako v polovici jej výšky, sa pripevní malá guľa, najlepšie pomocou lepidla, ktorá bude predstavovať našu planétu. Zariadenie, ktoré má simulovať miniatúrne univerzum s horúcim Slnkom a planétou, je hotové! Teraz začneme experiment:

Pomocou pripravenej rúrky teraz odsajeme vzduch až do úplného maxima, na dosiahnutie podľa možnosti úplného vákuu. Teraz zhasneme svetlo v miestnosti a zabezpečíme absolútnu tmú! Jeden z vedcov zapne žiarovku s obnaženým vláknom (horúce Slnko), zatiaľ čo druhý vedec pozerá cez priezor do kovovej guľe (vesmíru). To všetko sa musí konať v absolútnej tme, rovnako treba zabezpečiť absolútnu stabilitu vákuu vytvoreného v guľi! Jeden vedec zapne elektrický prúd a voľné vlákno žiarovky (Slnko) začne žeraviť, zatiaľ čo druhý vedec cez priezor pozerá do guľe (vesmíru).

Stavím svoj mesačný plat na to, že vedec, ktorý pozerá cez priezor, neuvidí

malú guľu (Zem), iba slabé tlenie vlákna žiarovky, ktoré predstavuje naše Slnko. Uvidíme iba slabo svietiace vlákno (Slnko, jeho vlastné svetlo) a viac nič. Malá guľa (Zem) nebude osvetlená zdrojom energie (vláknom žiarovky/Slnkom), ako by sa podľa vedy malo vlastne stať, pretože podľa vedy sa svetlo vo vákuu transportuje! Vedci teda uvidia slabo svietiace Slnko (vlákno žiarovky) a úplne tmavú vnútornú guľu (čierny tmavý vesmír). Malú guľu (Zem) neuvidia! Čo dokazuje, že zo zdroja energie (z vlákna žiarovky/zo Slnka) nie je vákuom vysielané/transportované na našu planétu (malú guľu) žiadne svetlo! Zo zdroja energie (vlákna žiarovky/Slnka) je však vyžarovaná energia (slnečná energia), ktorá však nič nedo0siahne, pretože naša malá guľa (planéta) nie je obklopená vzdušným obalom obsahujúcim kyslík!

Experiment č. 2

V ďalšom experimente sa pokúsime dokázať zasa opak, a to nasledovným spôsobom: Zariadenie ostáva to isté, iba že teraz je malá guľa zapuzdrená do hermeticky uzavretého skleneného obalu, v ktorom sa nachádza obyčajný vzduch obsahujúci kyslík. Malá guľa aj so skleneným obalom, ktorú ju obklopuje, je opäť pripevnená v polovičnej výške vo vnútri veľkej guľe. Experiment opäť začína odsatím vzduchu vo veľkej guľi na vytvorenie vákuu. Miestnosť zatemníme a zapneme elektrický prúd, na rozžeravenie vlákna žiarovky. Ak boli presne dodržané moje pokyny k zostaveniu experimentu, pravdepodobne udivený vedec bude cez priezor vidieť toto:

Malá guľa (Zem) bude na strane privrátenej k vláknou žiarovky (Slnku) krásne žiaríť! Vedec tiež uvidí opäť iba slabo svietiace vlákno žiarovky (Slnko/vlastné svetlo) a úplne tmavé vnútro veľkej guľe, skrátka čierny, tmavý vesmír!

Čo teraz, empiricky preukázané experimentom, dokazuje, že zo zdroja energie (z vlákna žiarovky/zo Slnka), nemožno poslať vákuom na našu planétu (malú guľu) svetlo ani teplo, iba energiu (slnečnú energiu)! Zo zdroja energie (z vlákna žiarovky/zo Slnka) teda vyžaruje energia (slnečná energia), ktorá spôsobí (vzájomný účinok), že naša planéta (malá guľa), ktorá je obklopená vzdušným obalom obsahujúcim kyslík, si sama vytvára svetlo a prirodzene aj teplo vo svojom vzdušnom obale (na strane privrátenej k zdroju energie) a planéta je osvietená, zatiaľ čo vesmír (vákuum) okolo nej je naďalej tmavý a studený, pretože prirodzene ani toto vytvorené svetlo nemôže byť malou guľou (Zemou) vyžiarené do vesmíru. Som o tom presvedčený a chcel by som

touto cestou požiadať, či by sa nenašli dvaja vedci, vybavení príslušnými finančnými prostriedkami, ktorí by na základe mojich dvoch experimentov dokázali moje tézy korektne vyvrátiť, alebo potvrdiť!

Quod erat demonstrandum

Určite ste si uvedomili, že na svoj experiment používam model, ktorý je prekvapivo podobný žiarovke! Pretože normálna funkčná žiarovka, teda žiarovka so skleneným obalom a s vákuom v sklenenom obale, nepredstavuje nič iné ako dokonalý miniatúrny vesmír! To bola teda jedna príčina, no po zrelejšom úvahe a opätovnom intenzívnom štúdiu niektorých kníh sú aj ďalšie dôvody!

Dôvody, ktoré ma presvedčili, že k objavu žiarovky prispel aj Nikola Tesla, ak nie dokonca v rozhodujúcej miere, a úplne cielene vytvoril vesmír v malom, pretože vedel, že okolo tohto „do seba uzavretého vesmíru“ sa nachádza zemský vzduch a teda nosič kyslík! Vedel, že jeho žiarovka funguje. Alebo povedané lepšie: iba funguje, pretože zdroj (žeravé, horúce vlákno žiarovky) z uzavretého vesmíru (skleneného obalu) nevysiela smerom von (cez sklenený obal) vzdušnému kyslíku prítomnému mimo skleneného obalu svetlo (spôsobené elektrickým prúdom), ale energiu, a tá svetlo vlastne môže vytvoriť! Myslím tým svetlo na planéte! Pretože čo je to umelé svetlo, alebo ako ho možno vysvetliť? Že nejaké smiešne vlákno žiarovky vo vákuu v sklenenom obale azda samostatne vytvára svetlo? A k tomu svetlo tak silné, intenzívne, že dokáže osvetliť veľkú miestnosť? Ponorte takúto žiarovku viac razy do čiernej farby a vytvorte tak prakticky pôvodný stav vesmíru! A potom zapnite vypínač! Čo asi uvidíte? A pritom všetko je ako predtým, iba že sklenený obal už neprepúšťa energiu (nie svetlo) vlákna žiarovky, pretože je čierna – ako vesmír! Vákuum vo vnútri skleneného obalu je teraz rovnako tmavé, ako vákuum vo vesmíre, a preto sa energia, ktorá je žeravým vláknom vytváraná, nikam nedostane, pretože nemôže preniknúť k potrebnému nosiču – čiže kyslíku, ktorý sa nachádza mimo skleneného obalu!

Priesvitná (a teda preniknuteľná) hranica medzi vákuom a vzdušným kyslíkom už nie je! Energia ostane preto tam, kde je! Neučinne blúdiaca vo vákuu! Nezamieňajte si to prosím s tmou (nocou) v miestnosti, pretože hneď ako v noci v miestnosti zažneme svetlo, vlákno žiarovky sa rozžeraví a ním vytvorená energia prenikne cez naďalej preniknuteľný sklenený obal a aktivuje tak vzdušný kyslík v miestnosti ako nosič svetla! Bude svetlo, pretože verte mi,

prítomnému vzdušnému kyslíku je jedno, či je noc alebo deň! V noci sa teda udeje to isté, ako cez deň. Bez rozdielu! Tu sa následne dostávame k téme vzniku tieňa na Zemi! Prírodzene, v tejto súvislosti mi určite položíte oprávnenú otázku: Prečo je žiarovka teda horúca? Moja odpoveď znie: Žiarovka nepredstavuje presnú kópiu nášho vesmíru, resp. Slnka, pretože nie je použitá studená slnečná energia, ale umelo vyrobená horúca elektrická energia. V dôsledku toho vznikne na vonkajšom povrchu skleneného obalu našej žiarovky prudká reakcia medzi elektrickou formou energie a vzdušným kyslíkom! Vonkajší povrch skleneného obalu je v dôsledku toho horúci! Vonkajší povrch skleneného obalu našej žiarovky reaguje preto prakticky nesprávne (neprirodzene), pretože tento proces v prípade prirodzeného vzdušného obalu našej planéty nepozorujeme! To by sa skutočne mohlo stať problémom aj pri mojich skôr opísaných experimentoch, pretože k dispozícii je iba umelo vytvorená horúca elektrina, to celé skresľuje ešte zemská gravitácia a takto nemožno vytvoriť pôvodný stav! V tejto súvislosti však dôverujem našim vynalievavým vedcom, ktorí problém určite vyriešia!

Viktor Schaubertger

Sklenené teleso našej žiarovky nie je teda nič iné, ako umelo vytvorená hranica medzi vzdušným obalom našej planéty a vesmírom. Deliacou čiarou medzi svetlom a tmou. Ak by naša žiarovka nemala sklenené teleso a v ňom obsiahnuté vákuum, nefungovala by, nevytvárala by svetlo vo vzdušnom kyslíku okolia! Tesla teda za pomoci nesprávnej, umelej, horúcej energie (elektriny) vytvoril miniatúrny vesmír, ktorý je síce principiálne nesprávny, ale za skôr opísaných okolností funguje (odpadový produkt: ohromná horúča-

va)! Tesla, ktorý to vedel, zrejme pomohol Edisonovi vyriešiť problém a spravil tak nemožné možné! Možno aby nás upozornil povestným kolom v plote?

K tomu ešte jeden malý experiment: Zaviňte žiarovku do hrubého uteráka a opatrne rozbite sklenenú banku tak, tak, aby sa nepoškodilo vlákno žiarovky! Opatrne odstráňte črepiny a naskrutkujte žiarovku do objímky. Zatemnite miestnosť a zapnite elektrický okruh žiarovky! Čo sa asi stane? Prečo v tmavej miestnosti nie je zrazu svetlo? Prečo vidíte v tmavej miestnosti iba rozžeravené vlákno pri strope (ktoré krátko na to prehoriť)? Prečo nie je SVETLO? Vysvetlenie pozri vyššie.

Skôr než sa dostanem k záveru, chcel by som na tomto mieste položiť vede niekoľko otázok:

- Prečo sa vlastne vychádza z toho, že Slnko je/musí byť žeravé? Nevychádza sa azda iba z všeobecne rozšíreného poznatku? Všeobecne rozšíreného v tom zmysle, že veď predsa už naši predkovia (Egyptania, Sumeri, Gréci) postulovali žeravé Slnko?
- Skutočne doteraz nikoho nenapadlo podmienky – ako som ich opísal vo svojich experimentoch – nasimulovať a overiť?
- Opísané očividné rozpory, ktoré na našej planéte existujú, si skutočne ešte nik nevšimol?

Zhrnutie

Ak mám vďaka Schaubertgerovi, Kaulovi a Teslovi pravdu, znamenalo by to pre vedu neobyčajnú katastrofu, najmä vo vzťahu k mimozemskému životu! Prečo? Nuž, pretože veda vychádza z horúceho Slnka, sformulovala teóriu, že okolo slnka existuje takzvaná zóna života! V tejto zóne nie je ani príliš teplo, ani príliš zima, je tu správna teplota na to, aby sa tu mohol vyvinúť život! Tento teoretický model bol dokonca rozšírený na celý vesmír. A odvtedy sa, vďaka najnovším teleskopom, ktorými možno pozorovať prvé planéty mimo našej slnečnej sústavy, selektuje! Vždy v duchu hesla: Aká škoda, práve objavená planéta je žiaľ príliš vzdialená od slnka! Tam nie je možný žiaden život! Vylúčené!

V tejto súvislosti je tiež pozoruhodné, že veda konštatuje, že planéta je tým chladnejšia, čím ďalej sa nachádza od Slnka (ľadové svety)! To je v zrejmom rozpore s podmienkami na Zemi, ktorý však veda napriek postulovaniu horúceho Slnka ignoruje! Je známy osvedčený výrok našich dávnych predkov: Ako vo veľkom, tak aj v malom a naopak! Na ktorý sa tu zrejme zabudlo, pretože, ako už bolo uvedené a podrobne vysvetlené, v nížinách planéty, ktoré sú ďalej od

Slnka, je príjemne teplo, a na kopcoch, ktoré sú bližšie k Slnku, je zasa zima!

Ak by to veda akceptovala a napriek tomu trvala na horúcom Slnku, podľa modelu Zeme by planéty najviac vzdialené od Slnka museli byť teplé a planéty najbližšie k Slnku vlastne studené ako ľad! Je to však skutočne tak? Veda tvrdí opak! Z môjho pohľadu, ako je opísané, však nie je správne ani jedno ani druhé: Ja tvrdím, že Slnko je studené (a preto sú podmienky na Zemi také, aké sú) a vzdialenosti preto nehrajú rolu. Ja tvrdím, že každá planéta – nielen v našej slnečnej sústave – ktorá má vzdušný obal obsahujúci kyslík a v neposlednom rade vodu, sa môže stať nositeľom života, je k tomu dokonca predurčená! Vôbec nie je podstatné, ako ďaleko sa od svojho slnka nachádza. Každá planéta v našom studenom vesmíre môže byť kolískou života, ak spĺňa mnou postulované dve kritériá! A prirodzene všetky tieto planéty majú svoje vlastné vytvorené svetlo a svoje vlastné vytvorené teplo, ako majú vzdušný obal obsahujúci kyslík! Vychádzam tiež z toho, že všetky planéty našej slnečnej sústavy spĺňajú moje dve kritériá, pretože všetky sú pre ľudské oko viditeľne osvetlené! VIDÍME tieto planéty nie azda preto, lebo nám vysielajú svoje svetlo, ale pretože nie sme SLEPÍ: Svetlý predmet pred úplne čiernym pozadím skrátka vidno! Prečo vždy tak komplikovane? Mesiac a Mars sú svetlé, pretože oba majú vzdušný obal obsahujúci kyslík! Aj keď veda tvrdí, že tieto planéty – Mesiac je v tomto pohľade tiež planétou – nemajú atmosféru, ostávajú pri svojom tvrdení, pretože tá istá veda tvrdí rovnako sebaisto, že naše Slnko je žeravou guľou! V mojom presvedčení ma utvrdzuje aj to, že všetci ruskí kozmonauti a americkí astronauti sú za prvé vždy súčasťou armády a za druhé absurdnými zmluvami zaviazaní mlčať o svojich vesmírnych misiách! Určite je namieste opýtať sa NASA, ale aj ruskej vesmírnej agentúry, čo je na vesmíre tak prísne tajné, že sa to verejnosť nesmie dozvedieť? Azda skutočnosť, že naše Slnko je studené? Azda skutočnosť, že náš pekný Mesiac má vlastné elegantné biele svetlo, vodu a atmosféru – aj keď slabú? Azda skutočnosť, že Mars má krásne červené vlastné svetlo, vodu a vlastnú atmosféru? Mesiac a Mars majú podľa mňa atmosféru, v ktorej zákonite musí byť aj kyslík – ako nosič a takpovediac pôrodník vlastného svetla! A odkiaľ pochádza tento kyslík? Lesy na Mesiaci? Kvetiny na Marse? Určite niečo podobné!

Vráťme sa však ku kontextu: Bez atmosféry, bez vzdušného kyslíka nie je žiadne svetlo ani teplo! Moje poznanie, prirodzene, natíska celý rad otázok,

ktoré tu chcem nastoliť a dať na ne odpoveď na základe niektorých príkladov!

Otázka 1: Ako vznikajú ročné obdobia na Zemi?

Ako to vidí veda? Citát, (nemecká) Wikipédia: „*Odlíšné obdobia sú spôsobené tým, že zemská os nie je kolmá voči obežnej dráhe Zeme (pozri uhol ekliptiky) a preto sa počas roka poloha zdanlivej dráhy Slnka na nebi mení. Počas leta na severe je severná polguľa privrátená Slnku, takže Slnko sa pre pozorovateľa nachádzajúceho na miernej severnej zemepisnej šírke pohybuje po vyššom oblúku. V prípade Slnka postaveného vyššieho však slnečné žiarenie dopadá kolmo na povrch a poskytuje pomerne vysokú energiu na meter štvorcový. Okrem toho sa väčšia časť každodennej dráhy Slnka nachádza nad horizontom, takže dni sú dlhšie a o to dlhšie pôsobí energia. Z toho vyplývajúci ohrev umožňuje teplé obdobie. Ak sa Zem o pol roka neskôr nachádza na opačnom bode svojej dráhy, severná polguľa je odvrátená od Slnka, pre svoju stabilnú polohu zemskej osi (ak odhliadneme od precesie). Pozorovateľ na severnej polguli pozoruje počas dňa Slnko na dráhe s nízkym priebehom. Ak je Slnko nízko, slnečné žiarenia dopadá na povrch zeme šikmo, dopadá na väčšiu plochu a k dispozícii je menej energie na štvorcový meter. Okrem toho sa menšia časť dennej dráhy Slnka nachádza nad horizontom, preto energia pôsobí na povrch vždy kratšie. Následkom je studenšie obdobie. Z dôvodu teplotnej zotrvačnosti planéty sa ohrev a ochladnutie planéty oneskorujú za najvyššie a najnižšie postaveným Slnkom o jeden až dva mesiace. Odlíšné dráhy Slnka majú najväčší dopad vo vyšších zemepisných šírkach (polárna noc), smerom k rovníku sú rozdiely ročných období menšie. Na južnej a severnej polguli planéty panujú navzájom opačné ročné obdobia: Ak je na juhu leto, na severnej polguli vládne zima, a naopak. V tropických a subtropických oblastiach sa namiesto toho rozlišuje medzi obdobím dažďov a obdobím sucha. V trópoch bývajú dve obdobia dažďov za rok, ktoré sa však s rastúcou zemepisnou šírkou spájajú do jedného obdobia dažďov s dvoma vrcholmi a v subtropoch jedného obdobia s jedným vrcholom.*

Vzdialenosť Zeme od Slnka, ktorá sa počas roka mierne mení, nie je príčinou ročných období. Iba mierne zvyšuje zimu na južnej polguli a zimu na severnej polguli zmiernuje v porovnaní s ich priebehom v prípade kruhovej dráhy Zeme. Zem sa totiž počas zimy na severnej polguli nachádza v bode, kedy je najbližšie k Slnku (perihélium, približne

3. januára), zatiaľ čo počas zimy na južnej polguli je od Slnka viacej vzdialená (afélium, približne 5. júla).“

Toľko vedecká definícia. A pretože už som vyhlásil, že nie som odporca vedy, s vedou v tomto dokonca čiastočne súhlasím! Ale iba čiastočne! Pretože model je správny! Ale údajná príčina, teda údajne horúce slnečné svetlo, je principiálne nepravna! Toto moje zistenie má veľký význam nielen pre vedu, ale pre ľudstvo ako také, ako čoskoro uvidíme na konci môjho článku, pretože naďalej platí: nesprávne rozpoznaná príčina = nesprávne rozpoznaný následok.

A naopak: správne rozpoznaná príčina = správne rozpoznaný následok.

Model vzniku ročných období, širšou vedou, je teda správny, nesprávna je však príčina – horúce slnečné svetlo – pretože ako sme dokázali, zo Slnka sa nevyžaruje horúce slnečné svetlo, iba studená energia! Toto základné nedorozumenie, spojené aj s otázkou č. 2, čoskoro vysvetlím.

Nikola Tesla

Otázka 2: Ako vzniká tieň na Zemi?

Vychádzajme z osamelého (bludného) balvanu, ktorý stojí na šírom poli. Veda opäť poskytuje správny model, ale nesprávnu príčinu! Veda tvrdí: (Horúce) slnečné svetlo nedokáže preniknúť balvanom! Preto sa za balvanom – za jeho stranou odvrátenou od Slnka – vytvorí tieň! Tieň je, napriek veľkej teplote okolia, tmavý a chladný, pretože horúce svetlo je zaclonené balvanom! Potiaľto je všetko správne, treba si však namiesto horúceho svetla dosadiť studenú (slnečná) energiu! (Nesprávne rozpoznaná príčina = nesprávne rozpoznaný následok). Spomínate si na môj príklad vytvorenia svetla v dokonale tmavej izbe? Toto (tieň) je opačný efekt! Povedal som, v tmavej izbe je vzdušnému kyslíku jedno, či je svetlo alebo tma. Hlavne že dostane potrebnú energiu

(vlákno žiarovky) z vákua, oddeleného hranicou (skleneným telesom)!

Pri vzniku tieňa na Zemi sa tu ukazuje opak, pretože balvan náhle prerušil tok (slnenej) energie, čo vzdušnému kyslíku nie je viac jedno, pretože: Vzdušný kyslík je síce za balvanom rovnako prítomný (ako pred ním), ale príčina (teda energia) sa k nemu nedostane, preto sa vzdušný kyslík nemôže zohriať a vytvoriť pozemské svetlo! Za balvanom preto ostáva tma a zima, a vzniká niečo ako minivesmír, ibaže bez vákua! Tento fenomén sa – pre nedostatok iných poznatkov – nazýva tieňom, aj keď by sa v skutočnosti mal volať inak! Ani len nový názov v zmysle studeného a tmavého nebol ešte objavený! (Správne rozpoznaná príčina = správne rozpoznaný následok).

Otázka č. 3: Prečo vidíme kosák Mesiaca?

Odpoveď vedy:

Pretože Zem sa nachádza medzi Mesiacom a Slnkom, svetlo Slnka zasiahne iba časť povrchu Mesiaca. Táto časť je potom osvetlená a na druhú časť dopadá tieň Zeme, a, v dôsledku jeho polguľovitého tvaru vidíme Mesiac ako svetlý svietiaci kosák! (Nesprávne rozpoznaná príčina = nesprávne rozpoznaný následok).

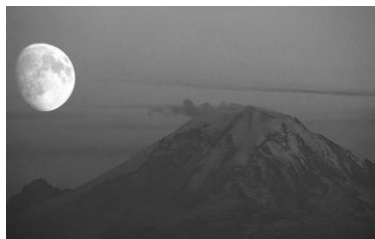
Moja odpoveď: Čiastočne správne! Príčina je nesprávna! Tieň Zeme (keďže tieň neexistuje), spôsobený údajným slnečným svetlom, nedopadá na povrch Mesiaca, ale Zem, ktorá sa nachádza medzi Mesiacom a Slnkom, svojim postavením a svojou masou bráni tomu, aby slnečná energia (nie svetlo!) dopadala na celú atmosféru Mesiaca. Rovnako ako v prípade balvanu v predchádzajúcej otázke, v časti Mesiaca zaclonenej Zemou nemôže vzniknúť mesačné svetlo za pomoci mesačného vzdušného kyslíka, a preto je v tejto časti tma. Dominantným svetlom vytvoreného tieňa je teda úplne nesprávna! (Správne rozpoznaná príčina = správne rozpoznaný následok).

Otázka 4: Prečo svit Mesiaca v noci osvetľuje Zem?

Odpoveď vedy:

Slnčné svetlo, ktoré dopadá na Mesiac, je Mesiacom odrážané na Zem a vytvára tak to, čo nazývame mesačným svitom! Úplne nesprávne! Nesprávna príčina! Ak by to bolo tak, potom by bolo uprostred noci na Zemi svetlo ako cez deň, pretože podľa vedy svetlo nestráca svoju intenzitu a preto nás dosiahne svetlo aj od hviezd vzdialených miliardy svetelných rokov! (Nesprávne rozpoznaná príčina = nesprávne rozpoznaný následok).

Moja odpoveď:

Ako je možné, že svit Mesiaca v noci osvetľuje Zem?

Slnčná energia najskôr vytvára v atmosfére Mesiaca pomocou prítomného vzdušného kyslíka vlastné svetlo Mesiaca, pričom medzi slnečnou energiou a vzdušným kyslíkom dochádza k reakcii, ktorá má za následok oslabenie slnenej energie! Oslabená slnečná energia je teraz povrchom Mesiaca odrážaná na povrch Zeme, kde opäť dochádza k reakcii medzi oslabenou slnečnou energiou a vzdušným kyslíkom! Takto vytvorené svetlo nie je v dôsledku slabšej energie tak svetlé, ako cez deň, a preto nie je ani vytvorené také množstvo tepla, takže ostane relatívne chladné! (Správne rozpoznaná príčina = správne rozpoznaný následok). A tak ďalej!

Mojou poslednou otázkou by zrejme veda začala ako prvou, aby ma vyvrátila. Vidíte však, že svojimi tézami dokážem príslušné danosti vysvetliť rovnako dobre a z časti dokonca s väčšou logikou, ako veda, takže na tomto mieste končím s otázkami, s ktorými by som prirodzene mohol ľubovoľne pokračovať. Už len preto, ako to často býva, že by boli nad rámec tohto článku, a vychádzam aj z toho, že pozorný čitateľ dávno pochopil súvislosti a vie si na tieto otázky dať odpoveď aj sám.

Čím sa pomaly ale isto bližme k mojej východiskovej otázke:

Prečo je náš vesmír studený a tmavý, keď ho miliardy slnk zahrievajú už miliardy rokov a svojim svetlom ho tak či tak mali od samého začiatku presvietiť?

Myslím si, že som už podrobne odpovedal!

Ak teraz okolnosť studeného, studenými slnkami vybaveného univerza vnímame opäť v duchu starého osvedčeného hesla (ako vo veľkom, tak aj v malom), potom by vlastne aj príroda na našej planéte mala mať snahu, dosiahnuť istý stupeň chladu! A skutočne, keď sa na to pozrieme bližšie, príroda sa ustavične usiluje dosiahnuť chladný stav! Napríklad les ponechaný prirodzenému vývoju sa v dôsledku svojej štruktúry vždy snaží ochladiť, aby unavenému pútnikovi uprostred horúceho leta poskytol občerstvujúci chládok. Voda, krv našej planéty, ako ju Schauberger priliehavo opisuje, ak nie je spútaná a môže voľne tečť v prírode, vždy sa

snaží ochladiť a dosiahnuť pre vodu ideálnu teplotu +4 °C! Toto úsilie vody bolo konštatované aj vedou, ale iba konštatované, nie však pochopené, čo viedlo k tomu, že veda v súčasnosti vôbec nemá problém, túto životodarnú vlahu so svojimi mnohými neporozumenými vlastnosťami lapidárne označiť za anomáliu!

Takže voda, z ktorej všetko vzniklo, je anomália? Len preto, že veda so svojimi zvrátenými myšlienkovými postupmi a modelmi nedokáže pochopiť niečo ako vodu, ktorá sa vyskytuje všade vo vesmíre, jednoducho odsunie nepohodlné médium stranou tým, že ho vyhlási za anomáliu! Veď načo sa namáhať? Veď to vôbec nie je dôležité! Čo je ľad? Nemáme tušenia, ale to nevedí! Prečo je voda tekutá? Nemáme tušenia, ale podľa našich vedeckých poznatkov by musela byť vlastne plynná! Prečo je potom tekutá? Nemáme tušenia, ale veď to nevedí! Voda je skrátka anomália!

Pri nedostatku pochopenia zo strane vedy tak jednoduchého média, akým je naša voda, nikoho azda neprekvapí, že tá istá veda tvrdí, že Slnko je horúce a vyžaruje svetlo a teplo! Príroda však nerobí žiadne chyby! Procesy, ktoré možno pozorovať v prírode, preto nikdy nemôžu byť chybné, pretože ak by sa príroda dopúšťala chýb, už dávno by na našej planéte neexistoval žiaden život! Príroda – a to ma naučil Schauberger – robí vždy to správne, ibaže tieto správne procesy veda nechápe, resp. chápe ich úplne zle! Čím sa skoro automaticky natíska ďalšie poznanie: Pretože príroda, a tým aj vesmír, idú vždy správnou cestou, chlad sa javí byť niečím veľmi pozitívnym! A obrátene, teplo musí byť zákonito niečím veľmi negatívnym!

V súčasnosti sa hovorí o globálnom oteplení Zeme a, prirodzene, ihneď sa našiel aj páchatel'. Údajne sú na vine zlé fluorochlorovodíky, či ako sa tie vecičky volajú, a vraj ničia vrstvu ozónu, v dôsledku čoho vraj teplo Slnka (?) zohrieva Zem! (Nesprávne rozpoznaná príčina = nesprávne rozpoznaný následok).

Ak je však Slnko, v súlade so skôr predloženými tézami/dôkazmi, studené a nevyžaruje teplo/svetlo, potom to zrejme nemôže byť pravda, však? A tu sa opäť uplatní moje už vysvetlené zistenie. Spomínate si: Toto moje zistenie je nesmierne významné nielen pre vedu ale pre ľudstvo ako také, pretože naďalej platí:

- Nesprávne rozpoznaná príčina = nesprávne rozpoznaný následok!
- A naopak: správne rozpoznaná príčina = správne rozpoznaný následok!

Musíme teda hľadať iný zdroj tepla, a pretože nemôže byť prirodzeného

pôvodu, pretože príroda sa vždy snaží, dosiahnuť chladný stav, musí byť toto teplo spôsobené našou vlastnou technikou. Skutočne musíme dlho hľadať? Najmä vtedy, keď už Schauberger doslova kričal:

POHYBUJETE NESPRÁVNE!

Pozrime sa v tejto súvislosti na naše spaľovacie motory! Aký úžitok má takýto motor? Nuž, niečo poháňa, povieme si, a zabudneme pritom uviesť, že na tento koncový výkon je potrebné veľké množstvo energie a zákonite, v dôsledku konštrukcie motora, sa vytvára veľmi veľa tepla! Nesprávne rozpoznaná príčina = nesprávne rozpoznávaný následok!

Ak tieto aspekty porovnáme, vyplynie takzvaná účinnosť, ktorá – aby sme to hneď pomenovali jednoznačne – je viac ako žalostná! Čo chcem povedať: Z vynaloženej energie na strane jednej a z tepla – ktoré je produktom strat – na strane druhej, vyplýva po prepočte účinnosť motora niekedy ani nie 10%! Nesprávne rozpoznaná príčina = nesprávne rozpoznávaný následok!

S vysokými nákladmi sa na jednej strane natlačí 100 %, aby sme hneď stratili 90 % na získanie 10%! Nesprávne rozpoznaná príčina = nesprávne rozpoznávaný následok!

Je na dlani, že niečo tu nie je v poriadku! Jednoducho súhlasíme s teplom ako nežiaducim vedľajším produktom. U spaľovacieho motora je to skrátka tak! Ale nie sú to iba spaľovacie motory, ktoré vytvárajú teplo, aj elektromotory a v neposlednom rade jadrové elektrárne vytvárajú teplo ako odpad! Od takzvanej priemyselnej revolúcie, v dôsledku principiálne nesprávnej neprírodzenej technológie, sa v prvom rade vytvára negatívne teplo! Schauberger a niektorí ďalší osamelí zvestovatelia v púšti rozpoznali tento problém a upozornili na neho, aby sa nepočujúci dostali do zabudnutia! A tak sú nespočetné miliardy spaľovacích motorov, elektromotorov a stovky jadrových elektrární na celom svete v prevádzke 24 hodín denne, zatiaľ čo ľudstvo si láme hlavu nad tým, ako zabrániť globálnemu

oteplňovaniu! Nesprávne rozpoznaná príčina = nesprávne rozpoznávaný následok!

Pretože tu zasa s vedou opäť plne súhlasím. Zem sa trvale ohrieva stále viac a viac, v dôsledku našich nesprávnych technológií! Ibaže poznanie vedy o príčine otepľovania Zeme je nesprávne, a netreba sa preto čudovať, že koňa (auto) sa opäť raz pokúšame zapriať za vozom! Zúfalo ladíme výfuk a vôbec nás nenapadne, že vinníkom je vlastne motor, ktorý vyžaruje ohromné teplo! Nesprávne rozpoznaná príčina = nesprávne rozpoznávaný následok!

Možno by nebolo zlé, ak chceme problém rýchlo dostať pod kontrolu, keby sme sa inšpirovali prírodou – alebo prácami Schaubergera – a napodobnili prírodné motory existujúce v prírode, však?

Zviditeľnenie atmosféry Mesiaca

Preto by sme nemali myslieť takto:
Benzín => explózia => teplo => energia => nesprávne rozpoznaná príčina = nesprávne rozpoznávaný následok!

Mali by sme myslieť takto:
Voda => implózia => chlad => energia => správne rozpoznaná príčina = správne rozpoznávaný následok!

Takéto motory na princípe implózie vody by ako vedľajší produkt vytvárali chlad! Odhliadnuc od toho, že by nič nestáli, šetrili by tak životné prostredie a dokázali by v najkratšom čase zregenerovať našu drancovanú planétu! Ešte lepšie by však bolo, keby sme sa na naše studené Slnko pozreli inými očami, aby sme zistili, že naše Slnko je skrátka zdrojom energie, keďže v tejto studenej plynovej guľi už celé miliardy rokov prebieha studená fúzia, ktorá, ak by sme ju dokázali napodobniť v malom, by

znamenal zdokonalenie motora na implóziu vody! Číže:

Hélium => fúzia => chlad => energia => správne rozpoznaná príčina = správne rozpoznávaný následok!

Aj tu opäť raz platí: quod erum demonstrandum.

Samozrejme sa môžem mýliť, pretože som iba človek! Samozrejme som sa možno dopustil chýb, pretože som iba človek! A preto vyzývam vedu ako takú, aby vyvrátila mnou nastolené tézy/dôkazy! Vyvrátila nielen teoreticky, ale aj empiricky pomocou experimentu s opakujúcim sa rovnakým výsledkom! Dopredu odmietam nepodloženú, nezmyselnú kritiku spôsobom: to tak nemôže byť pravda! Kritéria vyvrátenia sú uvedené vyššie! Ak by mi veda skutočne poskytla dostatočne zdôvodnený opak mojich nastolených téz/dôkazov, napríklad tým, že by jednoducho uskutočnila oba moje experimenty a tie sa ukázali ako nesprávne, bez výhrad sa podrobím tomuto výsledku! Dovtedy však tvrdím:

Naše Slnko je studené! Naše Slnko nevyžaruje teplo ani svetlo! Naše Slnko môžeme vidieť, pretože má vlastné svetlo! Naše Slnko nestráca svoju hmotu, pretože naše Slnko neopúšťa žiadnu látku! Naše planéty dokážeme vidieť, pretože vytvárajú vlastné svetlo pomocou vzdušného kyslíka a slnečnej energie! Vesmír je preto tmavý a studený! Cudzie slnká (hviezdy) môžeme vidieť vo svojich špecifických farbách, pretože majú, podľa svojho zloženia, špecifické vlastné svetlo! Cudzíe galaxie môžeme vidieť, pretože ich hviezdy majú vlastné svetlo! Takzvaný červený posun je podľa toho jednoducho nesprávny, čo znamená, že nás vesmír neexpanduje!

Údaje o vzdialenostiach hviezd a galaxií sú preto nesprávne! Údaje o veku hviezd a galaxií sú preto takisto nesprávne! Život môže vzniknúť všade vo vesmíre, ak planéty v príslušnej slnečnej sústave majú obal so vzdušným kyslíkom a vodu! Vzdialenosť týchto planét od svojho slnka pritom nehrá žiadnu úlohu!